

Kumijalalla

Olen silloin tällöin elämöinyt takseista. Meillä kumijalan kyyti on melko kallista, ja siihen liittyy vahvoja tunteita. Monasti takseja käytetään myös tiloissa ja tilanteissa, jolloin ei olla köyhiä eikä kipeitä. Tarinaa riittää.

Helsingissä, jossa pitäisi olla hienoin taksien tilausjärjestelmä, sattui lehdissäkin käsitelty erikoinen tapaus. Pikavuorobussia ajanut kokenut taksinkuljettaja yritti tilata matkustajalleen autoa tietyille pikavuoropysäkeille. Tilausta ei hyväksytty, koska kuljettaja ei pystynyt antamaan pysäkeille tarkkaa katuosoitetta. Tuntuu tietysti kummalliselta, koska tällainen taksimatka on mitä tavallisin.

Tapaus johti kuitenkin asiain korjaantumiseen. Pia Pouttu Helsingin taksikeskuksesta kirjoitti lehdessä, että kaikki Helsingin pikavuoropysäkit on nyt koodattu. Taas tuli todistettua, että kirjoittaminen keneroi kehitystä.

Tulinpa minäkin lentobussilla Saloa kohti. Edellä kerrottu tapaus mielessäni ajattelin, etten tilaa taksia pikavuoropysäkeille vaan linja-autoaseman tolपालle. Näin tein, ja tilaukseni vahvistettiin.

Bussi lipui laiturinsa, ja matkustajat kömpivät tahoilleen. Jäin seisoskelemaan tolपालle. Seison kymmenen minuuttia. Pari taksia hiljensi ja huikkaili, että olenko tilannut auton. Tietysti sanoin, että olen. Värjöttelin vielä kymmenisen minuuttia. Sitten soitin.

Keskus kertoi, että kyllä tilaus on välitetty, mutta kuski on kai tullut, odotellut ja lähtenyt? Uskon paremminkin, että joku muu otti taksini.

No, tuli pian uusi tehtaalta tuoksuva mersu, joka vei mukavasti kotiovelle.

Salon seudulla on luulema uusittu taksien tilausjärjestelmä. On monta kuntaa yhdesessä. Puhelinnumero on kätevä ja helppo muistaa. Puhelu menee kuitenkin johonkin keskukseseen, jossa ei seudun paikallisia kuvioita tunneta. Systeemin on kerrottu jäkittäneen muidenkin kohdalla.

No mitäpä tuosta. Meillä asiat ovat kyllä suht mukavasti. Autot ovat viimeisen päälle, ja ne pidetään puhtaina sisältä ja ulkoa. Taksimatkan kokee myös turvalliseksi. Ja kyllä sen yleensä saa.

Jouduin tässä taanoin köröttelemään parillakin taksilla Moskovan ympäristössä. Siellähän kaupunkialueella palvelut toimivat jo joten kuten, mutta kun joutuu parikymmenen kilometrin päähän keskustasta, alkaa tulla äitiä ikävä.

Ensimmäinen oli täysin loppuun ajettu tupakalta haiseva Lada. Toisen ”taksin”, parikymmentä vuotta vanhan Golfin vetoakseleista kuului rattia käännettäessä sellainen rutina, etten olisi uskaltanut ajaa metriäkään. Kuski antoi vaan surutta hanaa. Penkeistä tuntui myös töröttävän kaikenlaista terävää. Olisi pitänyt kai olla oma pefletti mukana.

pajen